

УДК 621.9.06

Дмитраш Н. - ст. гр. БМпс-42

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

ОРГАНІЗАЦІЯ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ І РЕМОНТУ МАШИН У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Науковий керівник: к.т.н., доц. Галушак М. П.

Під час експлуатації основні засоби виробництва втрачають свої корисні якості і для підтримання їх у робочому стані потрібно вкладати кошти на їх часткове відновлення шляхом технічного обслуговування і ремонту, на що затрачається коштів в 3–4 рази більше за вартість основних засобів. У сільському господарстві для забезпечення робочого стану техніки створюють планово-запобіжну систему технічних обслуговувань і ремонтів, яка передбачає чітко визначений час їх використання та проведення відповідних заходів. Система представляє собою комплекс організаційно-технічних заходів, які забезпечують більш економічне підтримання техніки у робочому стані протягом всього строку її служби.

Під час ремонтів усувають несправності, які вже сталися. Планово-запобіжна система технічних обслуговувань і ремонтів тракторів передбачає виконання таких заходів: обкатка нових і відремонтованих машин, змінне техобслуговування (ЗТО), періодичні техобслуговування (№1, 2 і 3 або ТО-1, ТО-2 і ТО-3), сезонні техобслуговування (СТО), поточні ремонти, капітальні ремонти, періодичний огляд і зберігання машин. Ці заходи проводять через чітко встановлені періоди роботи: ТО-1 — через 125 год., ТО-2 — 500 год., ТО-3 — 1000 год., ПР — 2000 год., КР — 6000 год. Такою ж, як і для тракторів, залишається система ремонтів і техобслуговувань для самохідних комбайнів і автомобілів, крім ТО-3, яке не виконується. Для сільськогосподарських машин здійснюють тільки поточні ремонти, змінні й сезонні техобслуговування, а також їх зберігання.

Для комбайнів періодичність проведення ремонтів і техобслуговувань визначають у годинах, фізичних гектарах збиральної площі або в тонна-гектарах; для стаціонарних машин, обладнання тваринницьких ферм — у годинах відпрацьованого часу, а для вантажних автомобілів — у кілометрах загального пробігу по марках машин. Витрати на утримання машинно-тракторного парку та автомобілів у господарствах складаються з вартості ремонтів, техобслуговувань, витрат на ремонт або заміну гумових шин чи гусениць та на зберігання техніки. Для цього встановлюють нормативи цих витрат з розрахунку на одиницю роботи (на 1 ум. га, 1 га), на 1 год. роботи обладнання тваринницьких ферм і ремонтних майстерень, на 1000 км пробігу автомобілів. Потім за обсягом відповідних робіт розраховують суму витрат — спочатку по марках машин, а потім і загальну. Актуальною проблемою сільськогосподарських машин є те, що їх виробнича фондоозброєність є нижчою, ніж у промисловості, а має бути навпаки, тому що багато машин працює протягом року тільки кілька днів.

Тому, на нашу думку, найбільший економічний ефект можна отримати тоді, коли техніка використовуватиметься комплексно, тобто коли машини об'єднані в системи. Система машин періодично переглядається, з неї виключають застарілі конструкції і поповнюють її новими, більш ефективними машинами, які відповідають прогресивній технології виробництва сільськогосподарської продукції.